

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3186/2015. (X. 7.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.20.571/2014/2. számú végzése, valamint a Pkif.III.25.000/2014/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Pfv.I.20.571/2014/2. számú végzésével és a Pkif.III.25.000/2014/2. számú végzésével szemben.
- [2] Az indítványozó mint felperes és a testvére között elhunyt szülei hagyatékával összefüggésben osztályra bocsátás és ebből eredő elszámolás iránti per volt folyamatban.
- [3] A Győri Törvényszék P.20.930/2009/64. számú elsőfokú ítéletével, valamint az azt jóváhagyó Győri Ítéltábla Pf.III.20.150/2013/8. számú jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.
- [4] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria Pfv.I.20.571/2014/2. számú végzésével hivatalból elutasította, majd e döntés ellen előterjesztett felperesi kifogást Pkif.III.25.000/2014/2. számú végzésével szintén elutasította.
- [5] 2. A felperes indítványozó a Kúria megjelölt végzéseit támadja az Alkotmánybíróság előtt. Alkotmányjogi panaszában az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a támadott döntéseket. Álláspontja szerint a végzések sértik az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését, a XXVIII. cikkének (7) bekezdését, továbbá ellentétesek az Alaptörvény 28. cikkével is.
- [6] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában és az Alkotmánybíróság felhívását követően benyújtott indítvány-kiegészítésben az alábbi aggályokat fogalmazta meg a Kúria támadott döntéseivel szemben.

- [7] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria Pfv.I.20.571/2014/2. számú végzésével hivatalból arra hivatkozással utasította el, hogy az nem felel meg a Pp. 272. § (2) bekezdésének.
- [8] Az indítványozó érvelése szerint viszont a Kúria megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a felülvizsgálati kérelem nem tartalmazott konkrét kérelmet, mert – az indítványozó álláspontja alapján – a felülvizsgálati kérelem pontosan megjelölte a sérelmezett ítéleteket, illetve azt, hogy azok megváltoztatását milyen okból, mely jogszabályok alapján és milyen irányban kívánja.
- [9] Az indítványozó előadta, hogy a végzéssel szemben előterjesztett kifogást elutasító döntés nem orvosolta a jogellenes végzést, ezért mindkét döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát.
- [10] A panaszos sérelmezte azt is, hogy a Kúria mindkét döntésében – megítélése szerint – valótlan megállapításokon alapuló és törvényellenes indokolással utasította el kérelmét, ezért a támadott végzések az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének második fordulatába ütköznek.
- [11] Az indítványozó a fenti okfejtéssel azonos érvek alapján találta aggályosnak azt is, hogy a Kúria „jogalkalmazása során a jogszabály szövegét nem annak céljával összhangban értelmezte, továbbá az értelmezés a józan ész céljait nem szolgálta”, ezért nézete szerint a felülvizsgálati kérelmet elutasító végzés az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakkal is ütközik.
- [12] Mindemellett az indítványozó a kifogást elutasító végzéssel szemben is felvetette a 28. cikk sérelmét. A végzés indokolása szerint a Pp. 114. §-ára alapított eljárási kifogás mint perorvoslat „az eljárás során teremt lehetőséget az esetleges eljárási szabálytalanságok kiküszöbölésére, de nem használható egyébként meg nem engedett fellebbezés pótlásra, s ezzel a támadott végzés felülbírálatára”, (...) „tehát utólag jogorvoslati jelleggel nem alkalmazható.” Az indítványozó ugyanakkor arra hivatkozott, hogy „az eljárási kifogást nem lehetett hamarabb előterjeszteni, mert az alapjául szolgáló eljárásról történő tudomásszerzés az elutasító végzés kézbesítésével vált ismertté”, továbbá „nem zárja ki a Pp. azt sem, hogy az érdemi döntést követően történjék az eljárási kifogás előterjesztése.” Megítélése szerint tehát a Kúria a Pp. 114. §-át nem a törvény céljával összhangban értelmezte, megsértve ezzel az Alaptörvény 28. cikkét.
- [13] 3. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [14] 3.1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai feltételeit vizsgálta.

Ennek során megállapította, hogy a határidőben előterjesztett alkotmányjogi panasz benyújtásra jogosulttól, azaz az alapügy felperesétől származik [Abtv. 51. § (1) bekezdés], és az indítvány határozott kérelmet tartalmaz a Kúria megjelölt két végzésének megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés]. Az eljárás során az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette [Abtv. 27. § *b*) pont].

- [15] 3.2. Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság formai feltételeinek vizsgálatát követően az alkotmányjogi panaszhoz az Abtv. 27. § *a*) pontja és 29. §-a szerinti tartalmi követelményeit vizsgálta.
- [16] Az Abtv. 27. § *a*) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [17] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [18] 3.3. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rámutat, hogy az Abtv. 27. §-ából következően nem tekinthető a bírósági szervezetrendszer egyik felülbírálati fórumának, és valójában e hatásköre is – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának védelmén keresztül – az Alaptörvény védelmét biztosítja [Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés]. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések ezért önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére. Ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [19] Az Alkotmánybíróság jogköre – a fentiekben hivatkozottak szerint – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja és az Abtv. 27. §-a értelmében arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Következésképpen a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [20] 4. A Kúria megjelölt végzéseinek alaptörvény-ellenességét az indítványozó elsődlegesen a jogorvoslatihoz való jog sérelmére vonatkozóan állította.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján azonban a felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe. {L. pl. 3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]–[23]; 3273/2014. (XI. 4.) AB végzés, Indokolás [11]; 3194/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [19]} A jogorvoslatához való alapjog az Alkotmánybíróság irányadó fent hivatkozott gyakorlata értelmében nem terjed ki a felülvizsgálati kérelem mint rendkívüli jogorvoslat előterjesztésére, így a felülvizsgálat során hozott döntés ellen benyújtott kifogásra sem.

- [21] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a 28. cikkének sérelmét azért állította, mert nézete szerint a Kúria alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelem hiányosságaira, tartalma és indokolása nem áll összhangban a kérelemben foglaltakkal, valamint mindkét végzés eljárásjogi jogszabálysértésen alapul.
- [22] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor megállapította, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése nem a bírósági eljárásokra, hanem a közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozik, így hiányzik a felhívott alaptörvényi rendelkezés és a támadott bírósági végzések közötti összefüggés. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az említett összefüggés hiánya tartalmi akadályát képezi az indítvány befogadásának {3130/2013. (VI. 24.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy önmagában az Alaptörvény 28. cikkére alkotmányjogi panaszt alapozni nem lehet, az indítvány pedig nem jelölt meg releváns alapjogi sérelmet.
- [24] Az Alkotmánybíróság álláspontja alapján az alkotmányjogi panasz továbbiakban megfogalmazott aggályai tartalmilag a bírósági eljárás ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel.
- [25] A fentiekén túl az Alkotmánybíróság megítélése szerint az indítványozó az alkotmányjogi panaszában értékelhető alkotmányjogi érvelést nem adott elő és a bírói döntések érdemével kapcsolatosan sem jelölt meg olyan pontosan körülírt alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne figyelembe venni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [26] 5. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként így arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában megfogalmazott befogadhatósági akadályban szenved. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és

az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2015. szeptember 29.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/401/2015.

